

Adar and Purim-Joy in Times of Trouble

①

Taanit 29a

§ The mishna teaches that **from when** the month of Av begins, one decreases acts of rejoicing. Rav Yehuda, son of Rav Shmuel bar Sheilat, said in the name of Rav: Just as when Av begins one decreases rejoicing, so too when the month of Adar begins, one increases rejoicing.

תענית כ"ט א

משונכנס אב ממעטין בשמחה וכו'. אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: כשם שמשונכנס אב ממעטין בשמחה — כך משונכנס אדר מרבין בשמחה.

②

Imrei Kodesh ,Amshinov:

משונכנס אדר מרבין בשמחה. הא ללא קאמר שמחים או נריך להיות בשמחה וכדו' משום דבשמחה נריכים להיות כל השנה ובלי זה א"א להחקיים ובאדר נריכים רק להרבות בשמחה.

עוד י"ל שאין הפירוש מרבין בשמחה הוראה למעשה שנריכין להרבות בשמחה, רק הפירוש שמשונכנס אדר אז בשמים מרבין בשמחה שמשפיעים הרבה שמחה לעולם.

The reason that our Sages did not simply state that when Adar begins rejoice, or one must be happy, rather increase our joy, because one must serve Hashem with joy throughout the entire year, therefore our passage states when Adar begins, we must increase our joy.

Further we can explain that the expression to increase our joy is not simply an instruction to us that we must increase our joy, but rather that when Adar begins it is decreed in the Heavens that much joy is directed to descend upon us in this world....

לפורים

איתא בת"ז הק' שפורים כיום הכיפורים. אפשר מרמז גם לזה, שכמו יוה"כ התענית והתשובה ביום זה, לא אם רוצה אותם האדם לעשותם עושה. רק בין אם רוצה בין לא, מקיים מפני גזרת הקב"ה, כן גם שמחת פורים. לא רק אם האדם מעצמו בשמחה או עכ"פ במצב שיכול לשמח א"ע צריך הוא לשמח, רק גם אם הוא בשפלות ובשבירת הלב, המוח וכל רוחו נרמס, חוק הוא שצריך עכ"פ איוה ניצוץ של שמחה להכניס אל לבו. וכן גם ממעלה למטה, כמו שיוה"כ עצמו של יום מכפר, ואפילו אם לא השלים כל תשובתו אומר רבי שמכפר לו, (יומא דף פ"ה) כן גם בפורים אף שלא היה האיש הישראלי בשמחה כפי שצריך להיות וממילא כל עבודתו שבפורים לא היתה בשלימות מ"מ הישועה והשמחה שהפורים פועל על ישראל גם עתה פועל ועושה.

We learn in the *Tikunei Zohar* that Purim is like Yom Kippur. This could be hinting to us that just as on Yom Kippur a person must fast and repent whether he wants to or not, because he is fulfilling a commandment of God, so also the joy of Purim is not dependent on whether or not a person feels happy in himself or whether he is in a situation that facilitates happiness. Even if he is at the lowest level of brokenheartedness and his whole mind and spirit are ground down, it is nevertheless a statute that on Purim he must bring into his heart at least some spark of joy.

The comparisons between Yom Kippur and Purim apply equally to Heaven. The flow from above to below is bound to happen on Purim, just as on Yom Kippur the essence of the day itself atones for a person even if the person has not fulfilled all the requirements of repentance. We learn in the Talmud (*Yoma* 85b); Rebbe said: "Whether one has repented fully or not, the Day of Atonement procures atonement for all transgressions." So also, on Purim: Even if the Jewish person has not really felt joy, as he is commanded to do, and for this reason his worship on Purim was not whole, nevertheless, the salvation and joy that Purim itself achieves for the Jewish people will also work now.

4

A Teaching from the Lubavitcher Rebbe zy'a

בשנים שיש אדר א' ואדר ב'
אנחנו זוכים ל- 60 ימי אדר,
והרבי מלובביץ' אומר שמי
שמצליח להיות בשמחה במשך ה-60
יום של אדר, כל העינינים הלא
טובים שלו יהיו בטלים, שהרי
זה "בטל ב-60".

In years when there are two months of Adar, we merit 60 total days of Adar. The Lubavitcher Rebbe explained that in such circumstances, if one is able to be happy for the entire sixty days of Adar, than all those unpleasant and troubling things will be nullified- bateil bshishim.....